

Δρακούντα

Summary :

Παραθαλάσσιο χωριό στα βορειοδυτικά παράλια της Κυζικηνής Χερσονήσου. Ο οικισμός ήταν χωρισμένος σε Άνω Δρακούντα και Κάτω Δρακούντα. Στις αρχές του αιώνα αριθμούσε περί τα 130-150 σπίτια η Άνω Δρακούντα και 25-30 σπίτια η Κάτω Δρακούντα. Οι κάτοικοι της Άνω Δρακούντας ήταν κυρίως γεωργοί και σηροτρόφοι, ενώ της Κάτω Δρακούντας ασχολούνταν κυρίως με την αλιεία και τη ναυτιλία.

Other Names

Πλατανάς, Drakonda, Doğanlar (σημ. ονομασία)

Geographical Location

ΒΔ Μικρά Ασία

Historical Region

Βιθυνία

Administrative Dependence

καϊμακαμλίκι Αρτάκης, μουτεσαριφλίκι Μπαλούκεσερ, βιλαέτι Προύσας

1. Ανθρωπογεωγραφία

Το χωριό Δρακούντα βρισκόταν στη βορειοδυτική παραλία της [Κυζικηνής Χερσονήσου](#), στην κοιλάδα μικρού ανώνυμου ρεύματος, 13 χλμ. Β-ΒΔ της [Αρτάκης](#) και 26 χλμ. ΒΔ της [Πανόρμου](#). Η ελληνική ονομασία του ήταν Δρακούντα (καταχωρισμένη στα βιβλία της μητρόπολης) και στα οθωμανικά έγγραφα αναφερόταν ως Drakonda. Η σημερινή του ονομασία είναι Doğanlar. Το χωριό ήταν γνωστό και ως Πλατανάς και οι κάτοικοί του ως Πλατανάδες, λόγω των πολλών πλατάνων που υπήρχαν εκεί. Ο οικισμός ήταν χωρισμένος σε Άνω Δρακούντα (που ήταν και παλαιότερη) και Κάτω Δρακούντα (ήταν η παράλια). Στις αρχές του αιώνα η Άνω Δρακούντα είχε περί τα 130-150 σπίτια και η Κάτω Δρακούντα 25-30.¹ Οι κάτοικοι μιλούσαν την ελληνική γλώσσα με πολλές όμως διαλεκτολογικές ιδιαιτερότητες που ίσως ανάγονταν σε κάποια κρητική καταγωγή. Οπωσδήποτε τόσο η ύπαρξη της Δρακούντας όσο και άλλων οικισμών, όπως η [Λιαβατή](#), το [Καστέλλι](#), η [Μηγανιώνα](#) κ.λπ., μαρτυρείται τουλάχιστον από το 14ο αιώνα.² Αυτό σημαίνει ότι ο οικισμός προϋπήρχε της οθωμανικής κατάκτησης της Κρήτης (1645-1669), περίοδος που θεωρείται το πιθανό χρονικό όριο ενός εποίκισμού. Δεν αποκλείεται πάντως ο εποίκισμός να έγινε είτε κατά τη διάρκεια της Ενετοκρατίας³ είτε μετά την οθωμανική κατάκτηση, οπότε στην περίπτωση αυτή οι έποικοι Κρήτες πιθανόν να συγχωνεύθηκαν με τον προγενέστερο πληθυσμό του οικισμού.⁴

2. Διοικητική δομή – Εκκλησιαστική εξάρτηση – Θρησκεία – Εκπαίδευση

Σύμφωνα με στοιχεία για τις αρχές του 20ού αιώνα, το χωριό ανήκε διοικητικά στο [καϊμακαμλίκι](#) της Αρτάκης, το οποίο με τη σειρά του ανήκε στο [μουτεσαριφλίκι](#) του [Μπαλούκεσερ](#) του [βιλαετίου](#) της [Προύσας](#). Στο χωριό υπήρχαν ένας [μουχτάρης](#) και δύο σύμβουλοι με φοροσυλλεκτικές αρμοδιότητες. Αυτοί εκλέγονταν μεταξύ των πλούσιων προεστών ανά δύο χρόνια και ήταν κοινοί για την Άνω και την Κάτω Δρακούντα. Το χωριό ανήκε εκκλησιαστικά στη μητρόπολη Αρτάκης. Στην Κάτω Δρακούντα υπήρχε εκκλησία αφιερωμένη στον άγιο Δημήτριο η οποία χτίστηκε στις αρχές του 20ού αιώνα. Στην Άνω Δρακούντα βρισκόταν η εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου, η οποία οικοδομήθηκε το 1838. Λίγο έξω από το χωριό, δέκα λεπτά με τα πόδια προς δυσμάς, υπήρχε ένα μικρό μοναστήρι αφιερωμένο στην Αγία Τριάδα. Το σχολείο βρισκόταν στην Άνω Δρακούντα. Ήταν πεντατάξιο μεικτό με έναν δάσκαλο. Στο σχολείο υπήρχε πενταμελής επιτροπή η οποία φρόντιζε για τη συντήρηση των σχολείων και των εκκλησιών.

3. Στοιχεία Οικονομίας

Οι κάτοικοι της Άνω Δρακούντας ήταν κυρίως γεωργοί και σηροτρόφοι, ενώ οι κάτοικοι της Κάτω Δρακούντας ασχολούνταν

Δρακούντα

με την αλιεία και τη ναυτιλία. Οι βασικές εμπορικές συναλλαγές του οικισμού διεξάγονταν με την [Αρτάκη](#).

4. Εγκατάσταση στην Ελλάδα

Μετά τη [Μικρασιατική Καταστροφή](#) οι κάτοικοι της Δρακούντας εγκαταστάθηκαν κυρίως στο Μαύροβο της Καστοριάς.

1. Η στατιστική του Οικουμενικού Πατριαρχείου αναφέρεται σε 465 χριστιανούς κατοίκους: βλ. *Ημερολόγιον Εθνικών Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κωνσταντινουπόλεως* (Κωνσταντινούπολη 1905), σελ. 179. Η στατιστική του Οικουμενικού Πατριαρχείου για το 1922 αναφέρει τον αριθμό των 610 κατοίκων, ενώ ο Αναγνωστόπουλος αναφέρει 600 κατοίκους. Τον ίδιο αριθμό δίνει και ο Π. Κοντογιάννης. βλ. Patriarcat Oecumenique, *Les atrocités kémalistes dans les régions du Pont et dans le reste de l'Anatolie* (Κωνσταντινούπολη 1922), σελ. 223· Αναγνωστόπουλος, Α.Ν., *Γεωγραφία της Ανατολής. Τόμος Πρώτος: Φυσική Κατάσταση της Ανατολής* (Αθήνα 1922), σελ. 71, και Κοντογιάννης, Π., *Γεωγραφία της Μικράς Ασίας* (Αθήνα 1921), σελ. 267. Η Σία Αναγνωστοπούλου δίνει τον αριθμό των 588 κατοίκων. Αναγνωστοπούλου, Σ., *Μικρά Ασία, 19ος αι. - 1919. Οι ελληνορθόδοξες κοινότητες: από το μιλλέτ των Ρωμιών στο ελληνικό έθνος* (Αθήνα 1997), πίνακες.
2. Ertuzun Reşit, M., *Kapıdađı Yarımadası ve Çevresindeki Adalar* (Κωνσταντινούπολη 1953), σελ. 220.
3. Πιθανόν μετά την εξέγερση των ετών 1268-1274· βλ. Μακρής, Ι.Κ., «Οι κάτοικοι της Κυζικηνής Χερσονήσου», *Μικρασιατικά Χρονικά* 9 (1961), σελ. 223.
4. Σγουρίδης, Γ.Α., *Η Πέραμος της Κυζίκου. Ιστορία-Λαογραφία-Χρονικά-Αναμνήσεις* (Αθήνα 1968), σελ. 33-50.

Bibliography :

	Κοντογιάννης Π. , <i>Γεωγραφία της Μικράς Ασίας. Φυσική σύσταση της χώρας, πολιτική γεωγραφία, φυσικός πλούτος</i> , Αθήνα 1921
	Αναγνωστοπούλου Σ. , <i>Μικρά Ασία, 19ος αι.-1919. Οι Ελληνορθόδοξες Κοινότητες. Από το Μιλλέτ των Ρωμιών στο Ελληνικό Έθνος</i> , Ελληνικά Γράμματα, Αθήνα 1997
	Μακρής Κ. , "Τα χωριά και τα μοναστήρια της Κυζικηνής χερσονήσου", <i>Μικρασιατικά Χρονικά</i> , 8, 1959, 129-172
	Σγουρίδης Γ. , <i>Η Πέραμος της Κυζίκου. Ιστορία – Λαογραφία – Χρονικά – Αναμνήσεις</i> , Σύλλογος Περαιμίων-Κυζικηνών, Αθήνα 1968
	Αναγνωστόπουλος Α. , <i>Γεωγραφία της Ανατολής. Ι: Φυσική κατάσταση της Ανατολής</i> , Αθήνα 1922
	Μήλλας Α. , <i>Προποντίδα. Μια θάλασσα της Ρωμοσύνης</i> , Αθήνα 1992
	Μακρής Ι. , "Οι κάτοικοι της Κυζικηνής χερσονήσου", <i>Μικρασιατικά Χρονικά</i> , 9, 1961, 211-226

Webliography :

	Κapıdađ online http://www.kapidad.com/
--	---

Δρακούντα

Glossary :

	βιλαέτι (βαλιλίκι), το
Η ανώτατη βαθμίδα της διοίκησης στην Οθωμανική Αυτοκρατορία, η οποία αφορούσε μεγάλες διοικητικές περιοχές. Οι μεγάλες επαρχίες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας ονομάζονταν αρχικά εγιαλέτ. Η νέα διαίρεση του 1864 εισήγαγε τον όρο βιλαγιέτ (vilayet), κατά αντιστοιχία προς το γαλλικό διοικητικό όρο département, μικρότερης όμως έκτασης. Ο διοικητής του βιλαετιού ονομαζόταν βαλής και είχε εκτεταμένες δικαιοδοσίες.	
	καϊμακαμλίκι, το
Οθωμανική διοικητική μονάδα που αντικατέστησε τον καζά στην Ύστερη Οθωμανική περίοδο, μετά τη διοικητική μεταρρύθμιση του 1864.	
	μουτσαριφλίκι, το
Οθωμανική διοικητική μονάδα μεσαίου μεγέθους που αντικατέστησε το σαντζάκι κατά την Ύστερη Οθωμανική περίοδο, μετά τη διοικητική μεταρρύθμιση του 1864.	
	μουχτάρης, ο
Αιρετός κοινοτικός υπάλληλος, ο επικεφαλής της κοινότητας σε επίπεδο χωριού ή συνοικίας.	

Sources

Αρχείο Προφορικής Παράδοσης Κέντρου Μικρασιατικών Σπουδών, φάκ. Β 29.

Ημερολόγιον Εθνικών Φιλανθρωπικών Καταστημάτων Κωνσταντινουπόλεως (Κωνσταντινούπολη 1905).

Patriarcat Oecumenique, Les atrocités kémalistes dans les régions du Pont et dans le reste de l'Anatolie (Κωνσταντινούπολη 1922).